

Kar Kokuları

– Şükran Aydođan · 30 Kasım 2010

KAR KOKULARI

yalnız korkuları düşer geceye
ıssız bir sokak arası titreyişleri
yabancı eller dolaşır sanki
kar sızıları dağlar saçlarını
kim tutmuş kim vurmuş kim acıtmış
solgun tenindeki bu izler ne
zincirlemişler ya yasaklı duyguları
tükeniyor ruhunda umutları

kar kokulum der hayalindeki sevgiliye
kar koklar kar toplar
sođuk dađlarken korkak bedenleri
o ayazda kar çiçekleri eker
öylesine bir gariptir yada deli
kimse bilmez anlamaz halini

bir kalem yürür adım adım
satırlarda takılır peşine
gönül seyahati gibi
ak taneler dökülür gökten
mevsim kış yüreği kış
şikayeti sitemi yok kimseye
yalnız dünyasına sadece kendini sığdırmış..

Ş.AYDOĐAN (GÜLCENAZ)